

POLITISK FAGGRUNNLAG OM ULV

Klima- og miljødepartementet har sendt ut «Faggrunnlag om bestandsmål for ulv og ulvesone». Det er minst like mye politikk som fag i denne rapporten. At personen med ansvar for rapporten er samboer med WWFs rovdyransvarlige, illustrerer godt det rovdyr syndikatet som fins mellom norsk rovdyrforskning, miljøbyråkratiet og verneorganisasjonene. **Det er skremmende om denne rapporten skal danne grunnlag for norsk ulveforvaltning framover.**

Ulven er den mest suksessrike pattedyrarten i verden etter mennesket og rotta. Den fins i enorme antall og mange steder på kloden. Ulven som plager norske distrikter, er en del av den russiske stammen, som teller i størrelsesorden hundre tusen dyr. Ikke så veldig utrydningstruet med andre ord. Vi befinner oss i ytterkant av denne stammen. Den russiske ulven har ikke bruk for vernet våre myndigheter ønsker å gi den.

Ulven var utryddet i Norge på det tidspunkt vi forhandlet om tilslutning til Bernkonvensjonen. Den norske forhandlingslederen kunne fortelle at gjeninnføring av ulv i Norge aldri var tema. Bernkonvensjonen forplikter IKKE Norge til å skaffe seg russisk ulv. Ved tilslutning til Bernkonvensjonen var norske politikere derimot svært opptatte av at Norge var et land med omfattende beiting i utmarka, og at dette skulle hensyntas. **Det er norske politikere med de valg de gjør i dag, som har det hele og fulle ansvaret for hvorvidt norske distrikter skal plages med ulv.**

Det såkalte faggrunnlaget prøver å skape det bildet at folk vil ha ulv, og at ulv i ulvesona ikke er noe problem. Det har over år vært gjort en enorm markedsføringskampanje for ulv, ikke minst i NRK. Det jobbes også bevisst mot skole og ungdom. Det var nesten rart om dette ikke skulle slå ut på meningsmålinger; når du spør ledende spørsmål som gir rom for de rette tolkninger til folk som ikke selv er rammet av rovdyrpolitikken.

Der det finnes ulv, blir husdyrholdet presset ut. Sauen ryker først, men vi ser nå også hvordan store rovdyr (inkludert ulv) angriper storfe og ødelegger for all utmarksbeiting. Når man så etter hvert får angrep på innmark, er det lett å skjønne at folk blir presset til å gi seg. Dette blir så presentert fra forskningen som at det ikke er ulveskader i ulvesona, altså er ikke ulven i sona noe problem!

Rovdyrproblemene er en enorm belastning for de som er rammet. De som har husdyr får en viss kompensasjon, men som sjelden dekker de fulle kostnadene. Til tross for at staten hvert år bruker ganske mange millioner på rovdyrpolitikken, er det ingen som betaler for husdyras lidelser, belastninger og tapt helse og livskvalitet for mennesker, tap av beite- og jaktrettigheter. **Det er litt vanskelig for meg å skjønne at en regjering som er opptatt av respekt for enkeltmennesket og dets rettigheter, synes det er greit å pålegge enkeltmennesker de byrder som følger med rovdyrpolitikken - hvor man verner et betydelig antall ikke utrydningstrua store rovdyr.** Jeg er dypt skuffet.

Rovdyrsonene har vært en suksess for oppformering av rovdyr, men et fullstendig tap for alle som er rammet. Et demokratisk samfunn kan ikke være bekjent av å behandle innbyggere på denne måten!

Norske politikere bør si nei til russisk ulv og innføre kvotefri jakt. Vi har ikke bruk for ulven, og ulven har ikke bruk for oss. Dersom norske politikere ikke har verken styrke eller vett til å stå for et slikt vedtak, bør de fortsette med ulvesone. Sona bør være minst mulig og antall ynglinger færrest mulig. Så lenge vernesiden i byråkratiet har alle fullmakter, er det en dårlig ide å gjøre ulvesona større. Forskerne har så vanskelig for å telle ulv, at det kommer til å føre til at hele sona, uansett størrelse, blir full av ulv. Det blir verken byrdefordeling eller rullering. Og dersom myndighetene fortsatt ønsker å belaste enkeltpersoner og distrikter med ulv, må de dekke de faktiske kostnadene!

Den norske rovdyrpolitikken er basert på Disney-følelser, hvor det politiske grunnlaget for beslutningene ikke har kunnskap om eller noe forhold til belastningene og lidelsene. Det er ikke de som ønsker dagens politikk, som betaler for den. Den norske oljebobla sprakk. **Når skal vi oppdage at vi trenger utmarka til å produsere mat framfor rovdyr?**

Anne Ulvig